

DE BOUWKUNDIG AMBTENAAR

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VEREENIGING VAN BOUWKUNDIGEN
OPGERICHT 2 AUG. '27 VOOR DEN TIJD VAN 29 JAREN EN 5 MAANDEN

ADRESSEN.

Voorzitter: W. H. Th. Marcus, Krekot 44, Batavia-Centrum.

Secretaris: J. P. S. Roks, Laan Dierentuin No. 7, Batavia-Centrum, Tel. No. 6127, tot wien men zich wenden moet voor:

- a. Aanmelding als lid van den V. v. B.,
- b. Adresveranderingen,
- c. Over vereenigingszaken.

Penningmeester: L. B. F. de Leau, Berendrechtslaan 15, Batavia-Centrum, aan wien de contributiegelden zijn over te maken.

UIT DEN VOLKSRAAD.

Ter kennisname aan de leden is hier opgenomen een artikel uit „Onze Stem”, het orgaan van het I.E.V., inzake de afvloeiing van Landsdienaren en hetgeen daaromtrent in den Volksraad door ons eereid, den Heer de Hoog, is gesproken, zoomede het daarop door de Regeering gegeven antwoord.

DE AFVLOEIING VAN LANDSDIENAREN.

Bij rondschrjven van den 1sten Gouvernements Secretaris van 23 Januari 1931 No. 228/D werd — ter voorkoming van misverstand — de wensch van Z. E. den Gouverneur-Generaal uitgesproken, spoedig meer algemeene bekendheid te geven aan de bedoeling van de regeering nopens de toepassing van de voorschriften inzake de afvloeiing van pensioenrijpe landsdienaren, vervat in Bijblad 11603.

Dit rondschrjven luidt als volgt:

Bij de toepassing van de voorschriften inzake afvloeiing van pensioenrijpe burgerlijke landsdienaren, vervat in het dezerzijdsch rondschrjven van 14 Maart 1928 No. 394/A I (Bijblad No. 11603) is gebleken, dat een deel der landsdienaren in de meening verkeert, dat zij, die volledig geschikt zijn voor hunne werkzaamheden, aanspraak hebben om tot hun 55ste

levensjaar door te dienen, ook al hebben zij reeds eerder hun maximum-pensioen verdiend.

In lid 7 van gemeld rondschrjven is de vergunning om te blijven doordienen tot het 55ste jaar uitdrukkelijk gebonden aan het voorbehoud, bedoeld in de leden 5 en 6 n.l. dat 's lands belang het aanblijven gedooft:

Hieruit volgt, dat indien door beperking van werkzaamheden, door instelling van eenvoudiger organisaties of in verband met eene vereischte vermindering der personeelskosten, tot inkrimping van de personeelsformatie moet worden overgegaan, de landsdienaren, die reeds het maximum aantal jaren, dat voor berekening van pensioen medetelt, hebben gediend, kunnen worden aangezegd op korten termijn ontslag uit 's lands dienst te vragen. Hieronder vallen mitsdien zij, die al naar gelang zij ondergebracht zijn in een der pensioengroepen A, B en C voor de berekening van hun pensioen onderscheidenlijk 35, 30 en 25 dienstjaren in rekening kunnen brengen en de in het Indisch Burgerlijk Pensioenreglement voorgeschreven leeftijden van onderscheidenlijk 50, 47 en 45 jaren hebben bereikt.

Tot zoover het regeeringsonderschrjven waarvan wij vermeenen dat het m.h.o. op de van enkele zijden gevoerde acties wel zijn nut kan hebben ter kennis van onze leden te worden gebracht voor zoover deze daar niet geheel van op de hoogte zijn.

Verder zij nog vermeld, dat bij schrjven van den 1sten Gouv. Secretaris van 10 October 1930 No. 2258/A 1 eene interpretatie is gegaan van het voorschrift in lid 3 van het Bijblad No. 11603, hierop neerkomende, dat bij toepassing van dit voorschrift voor personen, bedoeld in Art. 24 lid 2 van het Indisch Burg. Pensioen-reglement, 25 jaar behoort te worden genomen, aangezien bedoelde personen na 25 jaar dienst en op een leeftijd van minstens 45 jaar een pensioen hebben bereikt van 46 % (maximum) van hun pensioensgrondslag en zij volgens

reglement beschouwd worden te zijn ingedeeld bij de pensioengroep I al is hun betrekking ook ingedeeld bij een der pensioengroepen A en B.

Deze afvloeiingskwestie is in den Volksraad bij de algemeene beschouwingen over de aanvullende begrotingen voor 1931, op 31 Januari j.l. door onzen fractieleider, den heer De Hoog, ter sprake gebracht, die, na gememoreerd te hebben, dat hij eenige jaren geleden voor de oudere ambtenaren in gouv ernementsdienst, een lans heeft gebroken en hoe naar aanleiding juist van de debatten, daarop is verschenen het Bijblad 11603, het volgende naar aanleiding van het bovenstaande rondschrjven van 23 Januari 1931 No. 228/D opmerkte.

Zoo ooit, dan is het juist in dezen tijd noodzakelijk, dat men niet gedwongen worde voortijdig af te vloeien. De Regeering heeft een belofte gedaan, zij het ook met het woord „voorloopig” er bij.

Eerst, wanneer inderdaad bezuiniging verkregen zou worden door dezen maatregel en de afvloeiing dus niet gepaard zou gaan met een aanvulling van vacatures, zou ik in verband met 's Lands financieele omstandigheden dezen maatregel moeten accepteren, maar ik wil er op wijzen, dat wanneer zulks niet het geval mocht zijn, deze maatregel dan voornamelijk zal treffen de B-groep, omdat zij juist de personen omvat, die hier in het land geboren, op jeugdigen leeftijd, in dienst gaan en in het land blijven en dat degenen, die uitgezonden zijn en op lateren leeftijd zijn aangenomen, omdat zij nog geen 25 jaren dienst hebben, niet vallen onder deze slachtoffers. In verband met 's Lands financieele omstandigheden, wilde ik er op wijzen, dat de B-groep juist omvat de blijvers, die hun tractement in dit land verteren, terwijl de C-groep met pensioen naar Holland trekt en aan dit land haar inkomsten onttrekt, waardoor in dit land minder zal worden geconsumeerd, dan het geval zou zijn, wanneer die personen uit de C-groep verplicht waren in dit land te blijven.

Ik zou de Regeering in overweging willen geven dezen maatregel thans niet door te voeren, tenzij de harde noodzakelijkheid Haar hiertoe werkelijk dwingt. Wanneer men de menschen, die nog steeds krachtig genoeg zijn om te werken, laat afvloeien, beteekent dit een fatale druk op de arbeidsmarkt, een druk, omdat deze menschen, willende werken, genoeg zullen nemen met een veel en veel lager salaris, dan men voor andere concurrenten op de arbeidsmarkt zal moeten betalen.

Daarna heeft de heer De Hoog in de vergadering van den V. R. op 3 Februari d.a.v. bij de algemeene beschouwingen economisch en financieele gedeelte, zoowel bij het afvloeien van vrouwelijke ambtenaren als bij de afvloeiing waarover hij op 31 Januari gesproken heeft, de Regeering in overweging gegeven, de gevallen, elk op zichzelf te beschouwen en niet een algemeen stelregel door te voeren.

Ik kan mij voorstellen, zei de heer De Hoog, dat de Regeering als bezuinigingsmaatregel, door de noodzaak gedwongen, overgaat tot het ontslag van vrouwelijke ambtenaren, maar ik zou dan hetgeen ik daareven zeide nog eens goed naar voren willen zien gebracht, n.l. dat, wanneer het gaat om het ontslag van kostwinsters, men die niet zoo gauw aan den dijk zet als wanneer het gaat om een geval, waarbij de echtgenoot een hooger traktement heeft dan de vrouw.

De heer De Hoog constateerde daarbij, dat de betrokken vakverenigingen daartegen niet zoo afwijzend staan en haalde het ondervolgende aan uit het orgaan van den Bond van hooger en middelbaar personeel van den P.T.T.-dienst, waarbij hij opmerkte, dat, wanneer de suggesties aldaar gegeven ten aanzien van het schadeloosstellen van de ambtenaressen bij ontslag, door de Regeering worden overgenomen, zelfs tegen den dwang geen bezwaar behoeft te bestaan, wanneer de financieele toestand van het land dien eischt en wanneer elk geval op zich zelf wordt beschouwd:

Bedoeld orgaan schreef:

In dit verband kan nog worden opgemerkt, dat in verschillende Europeesche landen bij huwelijk van vrouwelijke landsdienaren automatisch ontslag onder bepaalde voorwaarden volgt. Door de personeelsorganisaties wordt in dergelijke gevallen veelal de betaling van een schadeloosstelling op het recht op pensioen nagestreefd. Het 19de congres van den Duit schen Bond van P.T.T.-ambtenaressen, dat van 18 tot 20 September v.j. te Bazig werd gehouden, behandelde dit onderwerp eveneens en sprak als zijn meening uit, dat een geldelijke tegemoetkoming noodzakelijk is. In het desbetreffende besluit wordt gezegd: „De sterke inspanning, aan den dienst verbonden, maakt het wenschelijk het vragen van ontslag wegens huwelijk zoodanig te vergemakkelijken, dat het regel wordt en het in dienst blijven tot de uitzonderingen behoort”.

Een dergelijke regeling, waarbij dus van dwang geen sprake is, doch het vrijwillig ontslag wordt bevorderd, lijkt ons in vele opzichten aannemelijk”.

Op 9 Februari heeft de Regeeringsgemachtigde A. Z., de heer Kiewiet de Jonge op deze kwestie geantwoord:

De heer De Hoog heeft een uiteenzetting gegeven betreffende de afvloeiing van pensioenrijpe ambtenaren (Bijblad 11603).

De Regeering waardeert de breede opvatting, doordrongen van de eischen van het algemeen belang, waarin deze geachte spreker deze gelegenheid onder Haar aandacht heeft gebracht. In verband daarmee kan ik hem de verzekering geven, dat met bedoelde afvloeiing niet verder zal worden gegaan dan onder den harten dwang van noodzakelijkheid vereischt zal zijn.

Ook de heer Van den Bussche, directeur van Financiën heeft in de vergadering van den V. R. van 10 Febr. j.l. geantwoord, dat de Regeering de redelijkheid erkent om niet over te gaan tot verscherping van de afvloeiingsbepalingen, doch elk geval op zichzelf te blijven beoordeelen.

Bij de beschouwingen in tweeden termijn betreffende het Departement van Gouvernementsbedrijven op 17 Februari j.l. heeft de heer De Hoog het nogmaals gehad speciaal over de gehuwde ambtenaressen, en toen het volgende naar voren gebracht.

Er komen bij mij wel eens mensen, die zich over het volgende beklagen.

Wanneer gehuwde ambtenaressen op een zeker oogenblik buiten bezwaar van den lande verlot moeten krijgen, was het tot nu toe steeds

de gewoonte, dat zij na ommekomst van het verlot weer werden herplaatst. Nu moeten zich gevallen hebben voorgedaan, dat de S.S. ten aanzien van de herplaatsing dezer ambtenaressen een zeer afwachtende houding heeft aangenomen.

Ik zou willen vragen of deze gevallen „an sich” moeten worden beschouwd dan wel of dit een systeem wordt?

Dien zelfden dag heeft de heer De Jongh, directeur van Gouvernementsbedrijven daarop geantwoord:

Wat de afvloeiing van gehuwde ambtenaressen betreft kan ik den heer De Hoog mededeelen, dat voorshands de politiek wordt gevolgd, dat geval voor geval wordt beschouwd, en dat er door het terugloopen van het verkeer bij de S.S. een overcomplete aan ambtenaren is ontstaan. De dienstleiding hoopt, dat het mogelijk zal zijn, om langs een zorgvuldig uitgekozen weg van afvloeiing het werkloos maken van personeel te voorkomen. Men zal zich dus trachten te redden, door gehuwde ambtenaressen, die geen kostwinsters zijn, pensioengerechtigden e.d. te laten voorgaan vóór anderen. Bij de gehuwde ambtenaressen wordt er bijzonder op gelet, of zij kostwinsters zijn. Zijn ze dat niet en trekken zij bezoldiging boven het inkomen van haar echtgenoot, dan komen zij in aanmerking om op wachtgeld te worden gesteld, indien zij in vasten dienst zijn of voor ontheffing uit haar functie, wanneer zij in tijdelijk dienstverband dienen.

Commissie ter Voorbereiding van een Regeling van den Rechtstoestand der Ambtenaren. BEOORDEELINGSLIJSTEN.

ALGEMEENE TOELICHTING.

De bestaande „Regeling betreffende beoordeelingslijsten voor de burgerlijke landsdienaren” is vastgesteld bij Gouv. besluit van 23 Juli 1927 no. 51, opgenomen in Bijblad 11403. Een nadere regeling voor de ambtenaren van het Binnenlandsch Bestuur is vervat in Bijblad no. 12053; wat de beginselen betreft, wijkt zij niet af van de hoofdregeling.

Aan den niet ten volle gunstig beoordeelde ambtenaar wordt in de tegenwoordige regeling toe-

gekend het recht om te protesteeren en in beroep te gaan bij de daarvoor aangewezen hogere autoriteit, die in hoogste instantie beslist. Deze autoriteit kan zich desgewenscht doen voorlichten door een commissie van advies, bestaande uit drie leden, van wie één wordt aangewezen door den beoordeelde. Het recht van den minder gunstig beoordeelde gaat dus lang niet zoover als dat ten aanzien van een opgelegde straf in de door de Rechtstoestandcom-

missie ontworpen regeling. Waar nu de gevolgen van een ongunstige beoordeeling in vele gevallen even ernstig zoo niet ernstiger kunnen zijn als die van een opgelegde straf, acht de commissie het logisch, dat ook ten opzichte van de beoordeelingen het recht van verzet en beroep voor den betrokkene op meer doelbetreffende wijze geregeld wordt en wel in hoofdzaak op denzelfden voet als voor de straffen gedacht is. Zij ziet hierbij niet over het hoofd, dat ten aanzien van een conduite een nadere beoordeeling door geheel of gedeeltelijke buitenstaanders moeilijkheden oplevert, die zich ten opzichte van een opgelegde straf, berustende op concrete feiten, niet of in mindere mate voordoen, maar zij is van meening, dat bij een zorgvuldige wijze van onderzoek deze bezwaren niet onoverkomelijk zijn en dat het belang van de ambtenaren in elk geval vordert, dat ook ten deze hun rechtszekerheid zooveel mogelijk gewaarborgd wordt. Bovendien is in de ont-

worpen regeling, zooals hieronder nader zal worden toegelicht, met de verschillen tusschen beoordeelingslijsten en straffen voor zooveel wenschelijk en mogelijk rekening gehouden.

Nog in twee andere belangrijke opzichten is in het ontwerp met de belangen der ambtenaren rekening gehouden. In de eerste plaats ligt het in de bedoeling, dat de nieuwe regeling, evenals de andere aanhangige regelingen, zal worden vastgesteld bij ordonnantie om haar daardoor meer vastheid te geven, in de tweede plaats is opgenomen een bepaling om de beslissing, ten aanzien van welke ambtenaren beoordeelingslijsten worden vastgesteld, te verleggen van de departementshoofden naar de Centrale Regeering.

Voor het overige wijkt de ontworpen regeling niet belangrijk af van de bestaande. Voor zoover de afwijkingen van eenige beteekenis zijn, worden zij hieronder naast de artikelen toegelicht.

ONTWERP-REGELING.

TOELICHTING.

Artikel 1.

De Gouverneur-Generaal bepaalt, bij welke administraties en diensten en voor welke ambtenaren of groepen van ambtenaren bij die administraties en diensten beoordeelingslijsten worden aangehouden.

Naar aanleiding van artikel 1 der bestaande regeling zijn door de departementshoofden zeer uiteenlopende regelingen vastgesteld. Bij het eene departement worden over een bepaalde groep van ambtenaren beoordeelingen uitgebracht, bij een ander departement voor een geheel overeenkomstige groep niet. Hier worden zelfs over klerken beoordeelingen uitgebracht, elders weer niet. Ook naar boven wordt de grens zeer verschillend getrokken. Waar er nu van moet worden uitgegaan, dat regelmatige schriftelijke beoordeeling een belang vertegenwoordigt voor groote groepen van ambtenaren, moet het niet mogelijk zijn, dat hun dit recht kan worden onthouden door de beslissing van een ten aanzien van conduites niet sympathiek gestemden departementschef. Ten einde zooveel mogelijk eenheid ten deze te waarborgen, is de beslissing daarom verlegd naar den Gouverneur-Generaal.

Een bepaling als in het 2e lid van de bestaande regeling lijkt, althans in een ordonnantie, overbodig.

Artikel 2.

De beoordeelingslijsten zijn geheim en worden door degenen, die de beoordeeling uitbrengen, persoonlijk ondertekend, onder vermelding van den datum, waarop dit is geschied.

Vgl. artikel 3 bestaande regeling. Vervallen is het voorschrift, dat de lijsten door den beoordeelaar eigenhandig moeten worden *ingevuld*, aangezien dit practisch onmogelijk is gebleken en er daarom ook niet de hand aangehouden wordt.

Artikel 3.

Elke beoordeeling behoort weer te geven het zelfstandig oordeel van den beoordeelaar en moet uitsluitend gegrond zijn op hetgeen de beoordeelaar stelling weet of waarvan hij op goede gronden overtuigd is.

Zie artikel 4 bestaande regeling.

Artikel 4.

De beoordeeling der dienstverrichtingen wordt samengevat in een der volgende vaste termen: „uitmuntend“, „zeer goed“, „goed“, „voldoende“, „onvoldoende“ of „slecht“; die van de geschiktheid voor het toekennen van de eerstvolgende regelmatige weddeverhooging in „ja“, „nog niet“ of „neen“ en die van de geschiktheid voor den naast hooger rang in „ja“, „voorwaardelijk“, „nog niet“ of „neen“.

Zie artikel 5 bestaande regeling.

Artikel 5.

(1) Elke ongunstige beoordeeling moet tevens de gronden bevatten, waarop zij berust.

(2) Als ongunstig worden beschouwd de volgende beoordeelingen:

ten aanzien van de dienstverrichtingen: nog niet voldoende, onvoldoende en slecht;

ten aanzien van de eerstvolgende weddeverhoging: nog niet en neen;

ten aanzien van de geschiktheid voor den hooger rang: voorwaardelijk, nog niet of neen, tenzij deze beoordeeling uitsluitend gegrond is op te weinig diensttijd en daaruit voortvloeiend tekort aan ervaring.

Vgl. artikel 6 en artikel 8 (2) bestaande regeling. In de laatste zinsnede is ingeslacht het woord „uitsluitend“.

Artikel 6.

(1) Elke beoordeeling wordt binnen veertien dagen na de vaststelling door den hoogsten beoordeelaar ter kennis van den beoordeelde gebracht door hem de lijst te doen toekomen.

(2) De beoordeelde zendt de lijst binnen veertien dagen na ontvangst terug aan den afzender, nadat hij haar voor „gezien“ heeft geteekend, onder vermelding van den datum, waarop dit is geschied.

(3) Ingeval de beoordeelde zich bij een ongunstige beoordeeling niet wenscht neer te leggen, geeft hij bij de terugzending der lijst kennis, dat hij voornemens is een bezwaarschrift in te dienen dan wel dat hij de beoordeeling in handen van een commissie van advies wenscht te zien gesteld.

(4) Waar in deze regeling verder wordt gesproken van beoordeelaar wordt daarmee bedoeld de hoogste beoordeelaar.

(1) Zie artikel 7 bestaande regeling.

(2) Zie artikel 8 (2) bestaande regeling.

(3) Het komt wenschelijk voor om naast het beroep op overeenkomsten voer als ten aanzien van een opgelegde straf, aan den beoordeelde de gelegenheid te laten om met zijn verzet niet verder te gaan dan de indiening van een bezwaarschrift. Ook thans komt het meermalen voor, dat een ambtenaar voor zich voldoende heeft aan de wetenschap, dat zijn verweer met het origineel der beoordeeling gedeponneerd is en dus bij elke voorkomende gelegenheid onder de oogen komt van de betrokken autoriteit. In artikel 7 (2) is aan den beoordeelaar de verplichting opgelegd het bezwaarschrift te beantwoorden. Een hogere administratieve instantie zou bij deze wijze van behandeling niet op haar plaats zijn.

Artikel 7.

(1) De indiening van een bezwaarschrift aan den beoordeelaar heeft plaats langs den hiërarchieken weg en binnen veertien dagen na den datum, waarop de lijst voor gezien is geteekend. Aan den beoordeelaar kan desgewenscht rechtstreeks een afschrift worden toegezonden.

(2) De beoordeelaar deelt den beoordeelde binnen vier maanden na ontvangst van het bezwaarschrift mede in hoeverre dit wijziging heeft gebracht in zijn beoordeeling, waarmede de definitieve beoordeeling tot stand is gekomen.

Zie hierboven bij artikel 6.

Artikel 8.

(1) De in artikel 6 bedoelde commissie bestaat uit drie leden, waarvan één door den beoordeelde wordt gekozen binnen veertien dagen, nadat hij de lijst voor „gezien” heeft geteekend. Hij geeft van deze aanwijzing kennis aan den beoordeelaar, die binnen veertien dagen na ontvangst der kennisgeving eveneens een lid aanwijst en daarvan bericht zendt aan het eerst aangewezen lid. Door deze twee leden wordt daarna binnen veertien dagen een derde lid gekozen, dat tevens optreedt als voorzitter. Door schriftelijke mededeeling van de keuze van den voorzitter aan den beoordeelaar wordt de commissie geacht tot stand te zijn gekomen. Wordt omtrent de keuze van een voorzitter geen overeenstemming bereikt, dan doen de beide aangewezen leden binnen een maand na de aanwijzing van het tweede lid hiervan mededeeling aan den voorzitter van den Centralen Raad van Beroep voor administratieve straffen, bedoeld in artikel der ordonnantie van (Staatsblad No.), die daarna een voorzitter benoemt en van deze benoeming bericht doet toekomen aan de reeds aangewezen commissieleden, den beoordeelaar en den beoordeelde. Hiermede wordt in dit geval de commissie geacht tot stand te zijn gekomen.

Komt geheel overeen met de ten aanzien van de straffen ontworpen regeling.

Artikel 9.

(1) De door den beoordeelde en den beoordeelaar te kiezen of aan te wijzen leden moeten zoo mogelijk behooren tot dezelfde administratie of denzelfden dienst als de beoordeelde en hooger in rang of bij gelijken rang hooger in ancienniteit zijn dan de beoordeelde.

(2) Waar het voldoen aan deze voorwaarde niet mogelijk mocht zijn dan wel tot te groote beperking in de keuze of aanwijzing zou leiden, kan na verkregen instemming van den Voorzitter van den Centralen Raad een ander ambtenaar worden gekozen of aangewezen.

(3) Het als voorzitter optredend lid moet landsdienaar of eervol ontslagen landsdienaar zijn.

(1) Van de straffenregeling is afgeweken in zoover, dat aan de leden der commissie van advies de eisch wordt gesteld, dat zij ambtenaren zijn. Voor een juiste beoordeeling van zaken is dit wenschelijk te achten. Ten aanzien van den voorzitter wordt er geen bezwaar in gezien, dat deze niet in actieven dienst is.

(2) Bevat een voorziening in hoofdzaak met het oog op kleine en zeer kleine diensten, kan echter ook toepassing vinden in andere bijzonder gevallen.

Artikel 10.

Ten aanzien van de commissie van advies zijn verder van toepassing de voorschriften betreffende de commissies van advies voor administratieve straffen, opgenomen in de in artikel 8 vermelde ordonnantie, met dien verstande, dat in plaats van „strafoplegger” en „gestrafte” moet worden gelezen „beoordeelaar” en „beoordeelde” en behoudens het voorkomende in de volgende twee artikelen.

Vereischt geen toelichting.

Artikel 11.

(1) Op grond van den uitslag van het gehouden onderzoek stelt de commissie van advies vast, hoe naar haar meening de beoordeeling behoort te luiden.

(2) Zij brengt die meening schriftelijk en met redenen omkleed ter kennis van den beoordeelaar, den beoordeelde en den Centralen Raad van Beroep.

Vereischt geen toelichting.

Artikel 12.

(1) De beoordeelaar neemt binnen twee maanden na ontvangst van het advies der commissie een met beweegredenen omkleede beslissing en doet daarvan mededeeling aan den beoordeelde en aan den Centralen Raad van Beroep.

(2) Indien de commissie geadviseerd heeft tot handhaving der beoordeeling dan wel de beoordeelaar zijn beoordeeling wijzigt in overeenstemming met het advies der commissie, wordt de beoordeeling geacht definitief te zijn vastgesteld.

Vgl. artikel 13 (1) bestaande regeling. De daarin genoemde termijn van 4 maanden is teruggebracht tot 2 maanden.

(2) De ontworpen straffenregeling stelt na de taakvervulling der commissie en de daarop gegronde nadere beslissing van den strafoplegger in elk geval beroep op den Centralen Raad open. Met betrekking tot de conduites wordt een juiste uitspraak geacht voldoende te zijn gewaarborgd, indien de commissie van advies zich blijkt te kunnen vereenigen met de beoordeeling dan wel de beoordeelaar deze wijzigt in overeenstemming met het advies der commissie. De commissie overweegt, naar aanleiding van opmerkingen van eenige ambtenarenverenigingen of, ook uit een oogpunt van eenvoud en ter voorkoming van overbelasting van den Centralen Raad, ten aanzien van de straffen hetzelfde stelsel toepassing behoort te vinden.

(3) In alle andere gevallen kan de beoordeelde binnen veertien dagen na ontvangst der beslissing in beroep gaan bij den in artikel 8 bedoelden Centralen Raad.

(4) Ten aanzien van dit beroep zijn van toepassing de voorschriften betreffende het beroep inzake administratieve straffen opgenomen in de in artikel 8 bedoelde ordonnantie, met dien verstande, dat in plaats van strafoplegger wordt gelezen beoordeelaar en behoudens

(3) en (4). Vereischten geen toelichting. De consequentie eischt, dat ook de door den beoordeelde te kiezen raadsman ambtenaar zij.

De aan den Centralen Raad toegekende bevoegdheid om aan den beoordeelenden gezaghebbende de formulering der beoordeeling te dicteeren, gaat zeer ver. Naar het gevoelen onzer commissie zou echter een regeling van het beroep zonder deze bevoegdheid de rechtspositie der ambtenaren niet voldoende waarborgen.

- a. dat de beoordeelde zich alleen kan doen bijstaan door een ambtenaar, voldoende aan de in artikel 9 gestelde eischen;
- b. dat de Centrale Raad in hoogste instantie vaststelt, hoe de beoordeeling behoort te luiden.

Artikel 13.

Ongunstige beoordeelingen mogen zoolang de vaststelling niet onherroepelijk is geworden, slechts voorloopig ten nadeele van den beoordeelde worden aangemerkt.

Conform artikel 10 bestaande regeling.

Artikel 14.

Door het ongebruikt laten verstrijken van de termijnen gesteld in artikel 6 (2), 7 (1), 8 (1) en 12 (3) vervallen voor den beoordeelde de rechten van indiening van een bezwaar-schrift, van verzet en beroep als bedoeld in de artikelen 6 en 12, tenzij de beoordeelaar of in het geval, bedoeld bij artikel 12 (2), de Centrale Raad uit hoofde van ziekte of andere gewichtige redenen termen mocht vinden tot verlenging van den betrekkelijken termijn.

Vereischt geen toelichting.

Artikel 15.

Door de hoofden der departementen van algemeen bestuur en de hoogste gezaghebbenden of colleges, die administratief niet bij een departement zijn ingedeeld, kunnen, met inachtneming van gebeurlijk door den Gouverneur-Generaal verstrekte aanwijzingen, nadere voorschriften worden gegeven ter uitvoering van deze ordonnantie, onder meer omtrent de inrichting der beoordeelingslijsten en de termijnen van indiening.

Vgl. artikel 2 bestaande regeling. Door de gezegde formuleering konden enkele artikelen der nieuwe regeling eenvoudiger worden opgezet dan in de bestaande.

Artikel 16.

Deze ordonnantie treedt in werking met ingang van

De bedoeling is, dat de ordonnantie in werking zal treden tegelijk met de straffenregeling.

MUTATIES.

N a a m	Betrekking	Standplaats	Verlof verleend		
			Wegens	Duur	Ingaande
H. F. N. P. L. de la Fosse	Architect B. O. W.	Serang	Langdurigen dienst	1 jaar	Op een nader te bepalen dag in de maand Juni 1931.—
J. F. R. van Ginkel	Hfd. Opzichter, B. O. W.	Batavia	achtjarigen dienst	10 maanden	Op een nader te bepalen dag in de maand Juni 1931.—